

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. aprila.

Napredovanje Mladočehov na Češkem je fakt, ki se tajiti ne da. Zlasti Boleslavski volitev je jasno pokazala, da ima ta stranka bodočnost. Vedno večje je število njenih privrženec, narod se obrača od staročeskimi prvimi avtoritet. Iz staročeskimi listov samih veje vedno večji strah pred mladočeskimi gibanjem, strah, da jih bodo Mladočehi pomeli pri bodočih državnozbornih volitvah s pozorišča.

Staročeski listi sedaj skušajo s tem, ustaviti mladočesko gibanje, da dan na dan propovedujejo, da program mladočeske stranke ne obsega nič izvirnega, temveč je program Staročehov. S tem mislijo, da bodo Mladočehi pripravili ob zaupanje pri narodu, toda se najbrž motijo.

Mladočehi se nemajo na svojih uspehih zahvaliti le svojemu programu, staročeskimi neuspehom pa ne tiči uzrok v slabosti staročeskega programa. Narod češki se je dolgo vrsto let strogo držal staročeske stranke. Na vseh volitvah jej je skazoval nenavadno zaupanje in to zaradi tega, ker je odobraval po večini njen program. Mladočehi neso mogli doseči znatnih uspehov, če tudi so v vrstah svojih imeli jako izborne može. To je trajalo do zadnjega časa. Še le poslednja leta se je položaj bistveno premenil. Ker pa ni misliti, da bi mase naroda nakrat bile premenile svoje prepričanje, morale so se stranke precej premeniti in to je tudi resnica.

Staročehi se sicer svojemu programu nikjer neso slovesno odrekli, a njih dela kažejo, da so svoj nekdanji program vrgli že mej staro šaro ali saj, da si ne upajo več, ga pri vsakej priliki odločno naglašati. Mej Staročehi zavladal je škodljiv oportunizem, ki je moral jim spodkopati tla. Podpirali so vladu, ki se je jim po robu postavljala, vladu, ki je naravnost zanikavala njih zgodovinsko pravo. Včasih so res malo bolj stopili na noge, a vlada jih je znala zopet potolažiti. Zadovoljili so se z drobtinami, ki so padale z vladne mize, kar nikakor ni bilo dostojno za zastopnike šestmilijonnega naroda, ki nosi silna državna bremena, za zastopnike naroda, ki je kulturno že jako razvit in se more opirati na stoletno zgodovinsko pravo.

Mladočehi so pa kmalu spoznali, da postopanje Staročehov vzbuja nevoljo mej češkim narodom in sklenili so se tega poslužiti v svojo korist. Jeli so zatorej zahtevati energičnejše postopanje Videč pa, kako se neki krogi na Dunaji kar strašijo češkega državnega prava, kako si prizadevajo, da pripravijo staročeske zastopnike, da molče o tem pravu, spoznali so, kakšna sila za češki narod tiči v tem pravu in vsprejeli so jo v svoj program. Začeli so se z vso energijo potegovati za uresničenje tega starega programa češkega naroda. In položaj se je zanje takoj na bolje obrnil. Isti volilci, ki so prej naudušeno hodili v volilni boj za Staročeha, prihajali so sedaj z isto naudušenostjo za Mladočeha v boj. Da so se Staročehi tudi v dejanji ne le v besedi strogo držali svojega prejšnjega programa, gotovo bi ne bili prišli tako ob zaupanje pri narodu.

Sedaj staročeski listi vlado dolže, da je zakrivila njih poraze, ker se je premalo ozirala na češke želje. Tudi Mladočeh Herold, ki je jeden najboljših mož svoje stranke, ki se odlikuje po svojih stvarnih govorih, je tudi sam priznal, da je vlada sama kriva staročeskimi porazov. Toda Staročehi so tudi prouzročili te poraze, in sicer v prvej vrsti sami, ker so podpirali vladu, ko so videli, da jih prezira. Njih dolžnost je bila odločno povedati vladi, da je ne bodo podpirali, če jim tega ali pa tega ne izpolni, potem pa tudi potem ravnati, naj pride kar koli. Češki narod je že tak faktor, da se mu ni treba bati nemškoliberalne vlade. Vsaka vlada se bode kolikor toliko na Čehe morala ozirati, če se bode hotela obdržati. Seveda prejšnje vlade so Čehe res prezirale, a uzrok temu je bil le ta, da čeških zastopnikov ni bilo v državnem zboru. Strah pred levičarsko vladu je bil torej neosnovan.

Neodločnost Staročehov in odločnost Mladočehov sta v prvej vrsti povod premeni razmer na Češkem, če tudi trditev staročeskimi listov, da se mladočeski program popolnoma ujema s staročeskimi, ni povsem istinita. Mladočehi so tudi dali slovo nekaterim nazadnjaškim načelom in se pred vsem postavljajo na napredno stališče. Posebno v šolskem vprašanji se ne ujemajo s Staročehi, ki so bili

pripravljeni podpirati o tej zadevi klerikalce. In baš drugačno stališče v šolskem vprašanji je Mladočehom mnogo koristilo. Češki narod zna ceniti prednosti nove šole, če tudi ne odobrava popolnoma njene sedanje uredbe, in želi zboljšanje zlasti v narodnem oziru, a vender se za versko šolo nikdar ne bode odločil, za tako versko šolo namreč, kakor je klerikalci žele!

Pa še nekaj drugega odlikuje Mladočeha. Pri vsej svoji ljubezni za zgodovinsko pravo, so nasprotniki predpravice veleposestva. Zahtevajo namreč, da se veleposestnikom prizna v zakonodavnih zastopih le toliko mandatov, kolikor jim jih gre po davkih, katere plačujejo. Tudi to točko mladočeskega programa odobruje češki narod v velikej večini, ker predprave plemenitašev se ne ujemajo prav z duhom sedanjega časa. V času, ko imamo splošno šolsko in vojaško dolžnost, ko je nam vsem zagotovljena enakost pred zakoni, ni prav za prav več mesta za take privilegije. Mladočehi so torej program svoj prikrojili po staročeskem, samo da so se pri tem bolj ozirali na zahteve sedanjega časa, zaradi tega je čisto naravno, da so dosegli velicah uspehov in jih imajo pričakovati tudi v bodočnosti.

Ker je pa ta stranka jedina na Češkem, o kateri vemo, da ima bodočnost, jo tudi mi Slovenci ne smemo prezirati, temveč jo moramo jemati vedno v poštev. Če pride zmagonosna iz volilnega boja pri bodočih državnozbornih volitvah, kar je vsekako pričakovati, bode nam lahko več koristila, nego Staročehi. Vedeti tudi treba, da Mladočehi tudi bolj cenijo slovansko vzajemnost, nego Staročehi, ki se kaj radi postavljajo na stališče, da jih ničesar ne briga, kar se zunaj Češke godi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. aprila.

Važna razsodba državnega sodišča.

Znano je, da gališka oblast na vse mogoče načine preganjajo rusinske rodoljube, posebno pa

LISTEK.

Silvestrov otročiček.

Kalifornska povest.

Spisal Bret Harte; poslovenil V in ko.

(Dalje.)

Ko sem šel k zajutreku, sem ga zaklenil, kajti gostače gospé Brownove našel sem sila razburjene zaradi nekih skrivnostnih dogodkov pretekle noči in groznih odkritij v jutru. Kakor je kazalo, ulomili so tatje skozi strešna vrata v sosedne hiše. Ker pa so bili najedenkrat moteni, so našo hišo zopet zapustili, ne da bi bili kaj ukrali, celó čevlje, ki so jih bili nabrali po hodnikih, so pustili ležati. A napravili so vender obupen poskus, da bi ulomili v prodajalniško blagajnico pri slaščičarji na oglu, kjer so neusmiljeno razbili okna v razstavah. Pogumna dekla v hiši št. 4 videla je našemljenega tatu, kako je po vseh štirih skušal priti skozi vrata k nji pod streho. A na njen krik: „Ali boš šel!“ je takoj pobegnil.

Mej tem poročilom sedel sem na svojem mestu z neprijetno žarečimi lici, in moja zadrega se nikakor ni zmanjšala, ko sem dvignil oči ter videl, kako me je gospa Brownova radovedno in poredno

gledala. Kakor hitro sem mogel, splazil sem se od mize, hitel po stopnicah gori ter se rešil v svojo sobo pred vsemi možnimi vprašanji. Medved je še spal v kotu. Ne bilo bi varno, spraviti ga odtod, dokler so bili gostači še v hiši. Premišljeval in posvetoval sem se še sam s seboj, bi li bilo pametneje obdržati ga, dokler noč tajnih njegovih razuzdanostij ne prikrije očesu javnosti, kar nekdo oprezno potrka na moja vrata.

Odprem. Gospa Brownova mirno ustopi, vrata tiho zopet zapre, se s hrbtom nasloni nanje ter mi skrivnostno migne, naj pridem bliže, držeč roko na kljuki.

„Ali so barvila za lase strupena?“

Jaz sem bil preveč začuden, da bi bil mogel odgovoriti.

Govorite vender! Saj veste, kaj mislim, pravi ona nepotrpežljivo. „Ta-le tekočina.“

Sedaj prinese izza hrpta steklenico z grškim napisom, ki je bil tako dolg, da je bil trikrat od vrha do dna ovit okrog nje.

„On pravi, da ni barva, ampak izdelek iz rastlinskih snovij, za okrepčanje —“

„Kdo to pravi?“ vprašam obupno.

„No, gospod Parker!“ odvrne gospa Brownova s strogim glasom in držeč se, kakor da je ime že desetkrat povedala; „tisti stari gospod v sobi nad

vami. Sicer pa sem vas“, nadaljuje mirno kakor človek, ki je koga drugega baš uveril o neodpušljivi dvoumnosti njegovih besed, „hotela vprašati samo to: ako bi kdo nekaj te tekočine ulil v skledico ter iz nemarnosti pustil stati na mizi, in skozi okno bi prišel noter otrok ali maček ali pa kaka druga mlada žival ter bi to popila — polno skledico — ker ima sladak ukus, ali bi jej to kaj škodovalo?“

Skrbno se ozrem na medveda, ki je pokojno spal v svojem kotu, potem pa hvaležno na gospó Brownovo ter odgovorim, da bi to bržkone nič ne škodovalo.

„Mislija sem samo“, nadaljuje gospa Brownova mirneje ter odpre vrata, „ako bi utegnili biti strupeno, trebalo bi za časa uporabiti nasprotna sredstva. Kajti,“ pristavi, iznenada izpremenivši dostojno svoje držanje, divje skočivši v kot in strastno objemši nič slutečega kosmatinca, „kajti, ako bi kaka grda snov njegovo lepo dlako napravila zeleno ali rdečo, lastni materi njegovi bi krvavelo srce — dà, dà, lastni materi njegovi!“

A predno sem gospé Brownovi mogel zatrditi, da so barvila za lase kot notranja zdravila popolnoma brez učinka, zletela je bila iz sobe...

Na večer tistega dne ostavila sva kosmatinec in jaz na skrivnem kakor dva zločinca gospé Brow-

radi delajo razne ovire državnim poslancem. Zlasti je neko okrajno glavarstvo v Galiciji napravljalo razne neprijetnosti državnemu poslancu Ozarkiewiczu. Povabilo ga je celo mej državnozbornskim zasedanjem v neke policijskokazenske zadevi, naperjeni proti njemu. Poslanec je mislil, da se je s tem rušila njegova imuniteta. Ko tudi vsi koraki pri ministertvu neso nič pomagali, obrnil se je na državno sodišče. Poslednje je pa razsodilo, da za policijsko preganjanje kacega poslanca ni treba dovolitve državnega zbora, ker dotično postavno določilo govori le o zapretili in o sodnem preganjanji. Okrajno glavarstvo je potemtakem pravilno postopalo.

Mladočeški program.

V nedeljo so imeli zaupniki moravske mladočeške stranke shod, na katerem so sestavili program svoj. Organ moravske mladočeške stranke „Moravske Listy“ je v članku objavil glavne točke tega programa. V tem članku obsoja se politika „dvornih svetnikov, vitezov in baronov.“ Pred vsem treba je okrepiti kmetijstvo z zboljšanjem občil, z osnovo žitnih skladišč, z melioracijskimi krediti, urejenjem svobodne razdelitve zemljišč itd. Glede šolstva treba pred vsem pomnožiti kmetijske in obrtne učilnice, potem pa pomanjšati število nemških srednjih šol. zato pa povečati število čeških, uvesti jednako-pravnost na Brnskej tehnični velikej šoli in osnovati češko vseučilišče za Moravsko. Volilni redi se morajo tako preustrojiti, da bodo kmetske občine neposredno volile, in da bodo veleposestva imela le toliko poslancev, kolikor jim jih gre po velikosti davkov, katera plačujejo. Gajiti se mora narodna zavest, vzajemnost Slovanov obeh državnih polovic in vzhodno-slovanska kultura. Nadalje se mora varovati vsako opravičeno prepračanje zlasti v znanstvenem in verskem oziru. Klerikalnih teženj pa ne gre podpirati. Tem potom je upati, da se češki narod na Moravskem gospodarski, narodno in kulturno toliko okrepi, da bode mogel lotiti se ureščenja svojega glavnega smotra, da si osnuje jednoto samostojno državno obliko, ki bi združevala Čehe na Češkem, Moravskem in v Šleziji. S takim programom stopili bodo Mladočeši pri letošnjih deleznozbornskih volitvah pred volilce na Moravskem.

Strajki.

Z vseh strani prihajajo vesti o strajkih in semtertja tudi o izgredih. Velik hrup je pa po vseh židovskih listih, ker so po nekaterih krajih razdraženi delavci pobili nekaj oken nekaterem židovskim žganjarjem. Jeze se na vlado, da ne porabi vse vojaške moči, da obvaruje žide, pri tem pa seveda napadajo protisemite. Mi sami priznavamo, da je dolžnost oblastev skrbeti za red, a da bi vlada morala v prvej vrsti skrbeti za varnost židovskih pijavk, to pa nam ni jasno. Vojakov tudi nemamo le za to, da bi noč in dan stražili židovske oderuhe.

Vnanje države.

Potovanje nemškega cesarja v Rusijo.

Kakor poroča „Grazdanin“, pride nemški cesar v Rusijo v juniju in ostane na Ruskem 3 tedne. Pohodil bode Peterburg, Moskvo, Kijev, Vilno in Varšavo, potem bode pa navzoč pri velikih manevrih v zapadnem kraju. Cesar bode imel seboj jako mnogobrojno spremstvo, zlasti več visokih vojaških dostojanstvenikov. Mej drugim bodo ga spremljali princ Albrecht pruski, princ Jurij saksonski, veliki vojvoda badenski, državni kancelar general pl. Caprivi, feldmaršal Blumenthal, šef generalnega štaba grof Waldersee, generalni adjutant pl. Werder in še več drugih generalov. Da bode tako mnogobrojno spremstvo spremljalo cesarja, že to dokazuje, da

nove gostoljubno streho. Nezaupajoč popolnoma prevzdražljivi pravi najplemenitejše vseh živalij, konja, zatekel sem se k vozičku, katerega je peljal čokat Irlandeč, da bi tako svoj tovor spravil na brod. A celó sedaj kosmatinec ni bil pri volji peljati se; moral sem stopati poleg voza ter sedaj pa sedaj sesti vanj.

„Rada bi videla,“ dejala je gospa Brownova, stopivši pred hišna vrata, zavita v veliko ruto, da bi videla, kako se bode odpeljali, „rada bi videla, da bi bilo vse to malo menj slovesno, to se pravi, malo menj podobno pogrebu reveža iz siromašnice.“

Priznati moram, da mi je bilo, tisti večer idočemu poleg vozička, ravno tako pri sreci, kakor bi truplo skromnega človeka spremljal k poslednjemu počitku, in da se vselej, kadar sem bil prisiljen sesti na voz, nisem mogel iznebiti misli, da sem popolnoma premagan in oslavljen od opojnih pijač, ali pa žrtev neljubega naključja in na poti v bolnico.

Slednjič smo vender prišli na brod. Mislim, da se nikomur na parobrodu niti sanjalo ni, da je medved v obližji — razven pijanca, ki je stopil k meni ter me poprosil ognja za svojo smodko, a jo najedenkrat spustil ter ves preplašen zbežal v kajuto za gospode, kjer so zmešano čevkanje njegovo k sreči zmatrali za malo zgodnje napovedovalce zblaznelosti odpijančevanja. (Konec prih.)

se temu pohodu pripisuje velik pomen. Če se bode pa namen dosegel, je pa še dvomljivo, kajti ruski car nema nič posebnih simpatij za Nemce.

Skupščina srbska.

Sedanje izredno zasedanje skupščine se boče baje zaključilo dne 27. t. m. Ko se razide skupščina, se bode baje popolnilo ministertvo, ker so trije portfelji izpraznjeni. Novi ministri se bodo vzeli iz radikalne stranke. Veliko pozornost je vzbudila tajna konferenca vseh članov skupščine, katerej je predsedoval Pasić. Ves čas mej konferenco se je poslopije skupščine strogo stražilo, da se je zabranil vsak tuj upliv. O čem so se skupščinarji posvetovali, se mnogo ugiblje, a se nič gotovega ne ve. Seveda dolgo stvar ne bode ostala tajna, ker je število skupščinarjev preveliko, da bi bilo pričakovati, da bi vsi molčali.

Bismarck.

Včeraj smo omenili, kaj je govoril Bismarck z deputacijo veleobrtnikov. Danes nam je le toliko pristaviti, da je tista deputacija bila toli mnogo-brojna, da ni misliti, da bi njegove besede bile zmatrati za zaupne, ki bi imele ostati tajne, temveč jih je bivši kancelar nalašč govoril, da jih občinstvo zve. Da bi pa kneževе besede napravile večji upliv, je sin njegov, grof Herbert Bismarck, pri poslavljanji še ponovil, da bi oče njegov še bil rad kancelar, a kar se pa njega tiče, je pa vesel, da nema več opraviti z državnimi posli. Nemci sedaj za gotovo vedó, da je cesar s silo odstranil osnovatelja zedinjene Nemčije. Po vseh nemških listih se sedaj razpravlja o tem, če Bismarck zares misli nastopiti v parlamentu. Po Berlinu se že širi vest, da drug teden knez že pride v prusko gospodsko zbornico.

Dopisi.

Iz Zagorja za Savo 22. aprila. (Prvi občni zbor Zagorskega „Sokolskega“ društva.) Redki so v nas na Kranjskem kraju, kjer bi očitno pritiskalo nemštvo avtohtoni narod slovenski. Nemštvo leži na tleh, odzvonilo mu je za vselej. Videči bivši boritelji za nemško idejo popolni njen poraz, postali so vam goreči rodoljubi, zanimajo se za naša slovenska društva, za naše časopise, tako, da so jim nekateri celo delavni so-trudniki. Ti možje se sramujejo svoje preteklosti, no saj se je pa tudi po pravici...

Mej redke kraje, kjer je bil naš narod do sedanjosti v nemških okovih, prištevamo naše Zagorje. Okolu pet tisoč slovenskih glav broječa župnija Zagorska se ni zavedala, se ni smela zavedati slovenske svoje krvi. Rudniki s tovarnami so bili v ptujih rokah, načelovali so jim vodje in uradniki, katerih redki so videli kak razred srednjih šol, zato pa so se mislili izobražene, ker so bili napolnjeni duhom Tevtoncev — kulturonošcev. Slovenci se nismo smeli zavedati, ne se gibati, sicer se nam je takoj pojasnilo: če ne trobiš z nami, išči si drugje svoj kruh. Živi pod zemljo ne moremo, za življenje treba živeža, za živež pa si moral molčati o slovenskeji svoji krvi. Zato se je zatajeval trgovec in gostilničar (če se ni naravnost ponemčil, kakor na pr. g. R. Michelčič), da je kaj prodal, molčal je pek in milovar, da sta spravila izpod rok svoje izdelke, molčal je rokodelc in delavec, da sta si kaj prislužila. Vsi ti so molčali z duhovščino in učiteljstvom vred...

Ali, kri ni voda; narod moreš zatirati, no zatrl ga ne boš lahko. Zatirani smo bili mnogo let, težko smo čakali rešenja krutih okov, no vsake pesni je jedenkrat konec, konec je tudi našemu narodnemu mrtvilu. Priča temu je naše narodno telovadno društvo „Sokol“, katero je imelo v nedeljo 20. t. m. svoj prvi občni zbor.

Navzič temu, da so nas zlobno obrekovali nekateri nasprotniki pri nekem imenitnem gospodu, češ to društvo bo delalo razdrahe in prepire v našem kraju, navzlic nasprotnikom „otročarij“ zbralo se nas je k občnemu zboru toliko, da so bili prostori v g. Medvedovej biši pretesni. Zbrali so se čili naši mladeniči, želeči postati „Sokol“, z njimi družili so se možje, da sivi starčki, radujoči se narodne probuje. No nismo bili Zagorci sami. „Sokol“ Ljubljanski zastopal je brat Dragotin Hribar, počastili so nas rodoljubi iz Trbovelj, Čemšenika, Kolovrata, s Sv. Gore, z Vač in od Sv. Lamberta narodnjaki z izbornim pevskim zborom. Litija se ni udeležila, pač pa je prišlo predpustom osem udeležencev k plesu, kateri so priredili tukajšnji Nemci in somišljeniki njihovi.

Zborovanje in temu sledeča zabava vršilo se je v najlepšem redu. Izmej prisotnikov se jih je upisalo mej „Sokole“ čez sedemdeset, nadejamo pa

se, da jih pristopi še toliko. Starosto voljen je gospod M. Medved jednoglasno, istotako ostali odborniki. Naš „Sokol“ si sme častitati na svojih, za svoje društvo in za slovenski napredek naudušenih odbornikov, katerih ustrajnost in požrtovalnost združeni z rodoljubjem nam jamčita najboljši prospeh novoustanovljenega društva. — Po izvršenej volitvi pozdravljeni sta bili brzojavki staroste Ljubljanskega „Sokola“, g. Ivana Hribarja in dolenskega „Sokola“ z živahnimi živio! in slava! klici. — Prvo napitnico govoril je župnik Sv. Lambertske g. A. Berce, poudarjajoč ljubezen presvetlega cesarja do vseh narodov in ljubezen in verno udanost Slovencev in Slovanov do doma Habsburškega. Ko je sklenil: „Glas, kakor grom odmeva naj s Triglava: Bog živi našega cesarja! Slava!“ zadoneli so gromoviti živio! in slava! klici; pevci zapeli so avstrijsko himno. — Gosp. Dragotin Hribar, pozdravivši imenom Ljubljanskega „Sokola“ bratski „Sokol“ Zagorski, govoril je v zmislju našega gesla: vse za vero, dom, cesarja. Govoril je tako krasno, tako naudušeno, da mu moramo le čestitati. Vsakemu stavku skoro sledilo je odobravanje in po sklepu: „Bog živi naš rod in dom!“ bila je naudušenost nepopisna. K govorniku hiteli so možje in se mu zahvaljevali na krasnem govoru in lepih naukih, katere so čuli. — Da ne bo preobširen moj dopis, omenjam naj le še nekaterih važnejih napitnic. Gosp. Janko Milač je napil Ljubljanskemu „Sokolu“ in zastopniku g. D. Hribarju, g. Hribar „Sokolu“ Zagorskemu, starosti gosp. Medvedu in podstarosti g. Weinbergerju, g. Medved starosti Ljubljanskega „Sokola“ itd. Konečno napil je g. Hribar pevcem Sv. Lambertske, kateri so ves večer neutrujeno in krasno prepevali. Gosp. govornik se je čudil, da so se izurili v Sv. Lambertske hribih pevci, ki pojejo tudi težje naše pesmi z veliko dovršenostjo, vsaka župnija bi se lahko z njimi ponašala in čast delajo gosp. organistu J. Lozeju. Živeli pevci Sv. Lambertske! Gosp. organist J. Lozej se je na to odzval, omenjal, da Slovani zmagujemo druge narode „z uma svetlim mečem“ in napil slovenskemu petju, ki naš narod blaži in probuja.

Tako smo se zabavali pozno v noč. Prelep je bil prvi večer v slovenskem Zagorji in nadejam se, da mu jih sledi prav mnogo. Prvemu narodnemu društvu v Zagorji, Zagorskemu „Sokolu“ pa kličem iz srca: Na zdar!

Z Dunaja 24. aprila. [Izv. dop.] Akad. društvo „Slovenija“ šteló je v preteklem tečaju 62 članov, dokaz, da je ono v istini duševno središče tukajšnjih slovenskih visokošolcev. In res podaja čitalnica, katero imamo skupno z „Zvonimirom“, bratskim akad. društvom hrvatskim, v berilo ne samo mnogo slovanskih listov, ampak tudi tri nemške politične dnevnike, in obilo strokovnjaških časopisov, knjižnici „Slovenije“ in „Zvonimira“ sta udom na razpolaganje in v „literarnem odseku“ čitali so in kritikovali udje svoje spise, po največ beletristične vsebine, — v sejah pa se po končanem vsporedu prijateljsko zabavali. Da je tudi letos „Slovenija“ se odlikovala z Erjavcu v spomin prirejeno slavnostjo, znano je čitateljem „Slovenskega Naroda“ iz nje obširnega popisa. Žal, da gmotni uspeh ni bil tako dovoljen, a upamo, da nas tudi v prihodnje ne pozabijo naši blagi podporniki.

„Sloveniji“ pa ni bilo samo na mari, v lepej slogi živeti z vsemi slovanskimi akademskimi društvi na Dunaji, ona želi, da bi se tudi slovenski dijaki na Dunaji in v Gradci studujoči vedno bolj spoznavali in pobratili. Sklenila je, da se korporativno udeleži odkritja spomeniške plošče Tržaškemu škofu M. Ravnikarju, kjer upa sniti se z Graškim „Triglavom“. Potreba, da tudi o počitnicah ostanemo v zvezi, rodila je misel na ustanovo slovenskega ferijalnega društva. Ideja je velike važnosti in upamo, da se bo dala že letos uresničiti. Slovenski dijaki na Dunaji hočejo v dogovoru z onimi v Gradci ukreniti vse potrebno, da se to izvrši, poseben odsek sestavi bode pravila ter jih predložil vladi v potrjenje. Društvo, katero naj bi združilo slovenske abiturijente in velikošolce v domovini, priredilo vsako leto v drugem kraju shod, kjer bi se razgovor o raznih dijaških zadevah združil z dijaško veselico, je gotovo živo potrebno. Oživi in obudi naj se narodna zavest v vseh dijakih, in kdo bo dovolil, da ima tako naudušenje za vse lepo in blago velik upliv ne samo na vrstnike, ampak tudi na širše kroge. Potem bo opravičena nada, da prestane ona malomarnost in nebrižnost, ki se je žalibog pričela pojavljati pri nekaterih dijakih.

Slavno vredništvo!

Opiraje se na §. 19 t. z. prosim, da sprejmete sledečo popravo:

Napčno je, da večina Krškega prebivalstva zamore potrditi istinost Vašega dopisa v št. 64 Vašega lista.

Napčno je, da bi bila moja hči gospa Kessler pri oštrju Rumpert rekla, da gre le za drugega zdravnika.

Napčno je, da je vsa lekarničerjeva rodbina sedlarja Pongraca silila k podpisu.

Priporočuje se

Friderik Bömches l. r.

Krško dne 18./4. 1890

Domače stvari.

— (Z Dunaja:) Vladi so obravnave državne zboru še vedno prepočasne. Sklenila je torej, da, ako ne pojde stvar hitreje, da bode okolu 12. maja odložila zborovanje, da bode deželnemu zboru češkemu možno posvetovati se o češko-nemški spravi. Potem bi se delegacije sklicale začetkom junija, koncem junija pa bi se nadaljevala budgetna debata v državnem zboru.

— (Društvo „Narodni Dom“) ima jutri, v soboto, ob 7. uri zvečer izvanredni občni zbor v pevski sobi narodne čitalnice Ljubljanske.

— (Prvi maj.) Danes dopoldne bilo je pri gospodu deželnem predsedniku baronu Winklerji posvetovanje, katerega so se udeležili divizioner, podmaršal Fran Watek pl. Hermansdorf, general Schilhavsky pl. Bahnbrück, poveljnik žandarmerije, župan Grasselli, okrajni glavar Mahkot, načelnik južnoželeznične postaje g. Habit in še več družih gospodov. Posvetovanje trajalo je do 1/2. ure popoldne in se je brezdvomno sukalo o pripravah za 1. maj. Šole letos ne bodo mele 1. maja prostega.

— (Gosp. dr. Broz,) profesor na gimnaziji Zagrebški, sedaj bivajoč v Dubrovniku, našel je ondu dva znamenita rokopisa, to je: rokopis Palmotičeve „Kristijade“, po katerem se bode sedaj lahko popravila rimska izdaja iz 1670. l., in pa rokopis Palmotičeve drame „Atalanta“, katera je doslej samo po naslovu bila znana in katero je, kakor je na rokopisu zabeleženo, predstavljala družba „izpraznih“ že 1629. l., ko je Palmotič imel jedva 23 let. Rokopis „Kristijade“ zanimiv je tudi v tem, da ima spredaj posvečenje „novo zvezi od severa“, švedske kraljici Kristini.

— (Japonski zdravnik M. de Yamané) iz Tokija, katerega smo včeraj omenili, ogledal si je včeraj bolnico, popoldne pa se peljal s primarijem dr. vit. Bleiweisom v deželno blaznico na Studenci. Jako izobraženega moža zanimala je deželna blaznica posebno zaradi praktične uredbe in lepe situacije. Na kakó visoki kulturni stopinji je Japan, kaže to, da imajo tam, kakor je pravil rečeni gost, že 5 vseučilišč, prav mnogo izvrstno urejenih bolnic, jedno veliko državno blaznico, v kateri se oskrbuje 500 umobolnih, in mnogo manjših privatnih blaznic. V vseh teh zavodih podučujejo skoro izključno le Japonci, prav malo je še profesorjev nemškega in angleškega rodu, katere pa bodo tudi v kratkem spodrinili domačini. Dr. de Yamané odpeljal se je od tukaj v Trst, potem se vrne na Dunaj, kjer je že dve leti delal študije v raznih strokah, od tam pa odpotuje preko Amerike nazaj v Tokio.

— (Naš rojak g. Anton Bezenšek) spisal je 18 str. obsežno knjižico: „Beiträge zur Geschichte der Stenographie bei den Südslaven. Mit einem Anhang: Kurze Entwicklungsgeschichte der Kunst und Wissenschaft bei den Slovenen, Kroaten, Serben und Bulgaren. Erinnerungen aus den letzten anderthalb Decennien.“ To knjižico je s primernim predgovorom izdal Karol Hempel v Berlinu. Knjižica ima mnogo zanimivih podrobnosti, zlasti je začetek parlamentarnega življenja bolgarskega prav dobro opisan, kakor tudi jako težavno stenografsko delovanje v sebranji, razvoj stenografije po jugoslovanskih deželah dobro označen, da bode knjižica izvestno dosegla namen svoj: zanimati zahodno Evropo za jugoslovanske narode in in vzbujati v njih pravičnejšo sodbo o naših kulturnih prizadevanjih in o našem duševnem napredku.

— (Vabilo) k muzikalno-deklamatoričnemu koncertu v k. š. Alojzijevešči v Ljubljani. V ponedeljek 28. aprila 1890. Začetek ob sedmih, konec

nekoliko pred 9. uro zvečer. Muzikalni del vodi hišni učitelj, g. prof. A. Foerster, točke 5. 10. in 12. spremlja oddelek godbe domačega pešpolka št. 17. Vspored: 1. Pozdravljam te, gorenska stran! Besede Andrej Praprotnikove, zložil Anton Nedved. Mešani zbor. Sopran: III. Luka Arh, Anton Koritnik, Ivan Mrhar, Fran Pengov, Josip Tičar. Alt: III. Ivan Debevec, Ivan Petrič, Ferdinand Vrbic. Tenor: VIII. Vit Hribar, Josip Koblar, Ivan Štrukelj, Anton Zdešar (solo) VI. Alojzij Jarec, Fran Raznožnik. IV. Blazij Rebol. Bas: VIII. Fran Bernik, Matija Kastelec, Ignacij Nadrah, Mihael Opeka, Ivan Rihtaršič. VII. Bartolomej Bernard, Fran Bleiweiss, Anton Čadež, Fran Finžigar, Jurij Karlin, Josip Kristof. VI. Valent. Kušar, Josip Novak, Matija Prelesnik, Luka Preželj, Lovro Tič, V. Andrej Širaj, Ivan Valenčič, Valent. Žun. IV. Josip Lavrič. 2. Dve ariji na citrah. Karol J. F. Umlauf Op. 243. Igrata VIII. Ivan Rihtaršič in Ivan Štrukelj. 3. O mraku. Besede Anton Funtekove, zložil Benjamin Ipavic. Moški zbor. I. tenor: VIII. Anton Zdešar. VI. Alojzij Jarec. II. tenor: VIII. Vit Hribar Josip Koblar, Ivan Štrukelj. VI. Fran Raznožnik. I. bas: VIII. Fran Bernik, Ignacij Nadrah. VII. Jurij Karlin, Josip Kristof (bariton solo.) VI. Josip Novak, Matija Prelesnik, Luka Preželj, Lovro Tič. V. Andrej Širaj, Ivan Valenčič, Valent. Žun. II. bas: VII. Matija Kastelec, Mihael Opeka, Ivan Rihtaršič. VII. Bartolomej Bernard, Fran Bleiweiss, Anton Čadež, Fran Finžigar. VI. Valent. Kušar. IV. Josip Lavrič. 4. Ciceron, Oratio in L. Catilinam prima cap. I. „Quo usque tandem abutere, Catilina nos, nos, dico aperte, consules desumus“. Deklamuje VIII. Ignacij Nadrah. 5. Tri narodne: 1. Na jezeru. Speval in zložil Miroslav Vilhar. 2. Vse mine. Besede Valent. Orožen-ove, skladba narodna. 3. Dolenska pesem. Narodna skladba Pojejo v št. 1. znamenani Alojzniki. 6. Homer, Ilijade XXIV. spev. 468—493 & 498—506. „Ως ἔφαρ φωνήσας . . . ἄνδρ' ἀνδρὶ παρὶσσοῖσι ποτὶ στήθεσσι χεῖρ' ὀρέγυσσας“. Starček Prijam prihaja v Ahilov šotor, neopazovan stopi do Ahila, objame mu koleno, poljubi Ahilejevo roko proseč, naj mu truplo sina Hektorja izroči. Deklamuje VIII. Vit Hribar. 7. Na straži * * * pojo v št. 3. navedeni gojenci. II. 8. Domo-vini. Besede Radoslav Razlagove, zložil Ignacij Lachner. Poje VIII. Anton Zdešar, na gosli igra III. Ferdinand Vrbic, na harmoniji spremlja VIII. Fran Bernik. 9. Getzemane. Spevala Aneta baronica Droste-Hülshof (Bibliothek deutscher Classiker, W. Lindemann, 3. vezek). Deklamuje Alojzijeveški bogoslovec 2. leta, g. Ivan Nep. Renier. 10. Ave Marija. Besede Lujize Pesjakove, zložil Anton Foerster Pojejo v št. 1. znamenani gojenci. 11. Oljiki. Speval Simon Gregorčič. Deklamuje VIII. Mihael Opeka. 12. Die nächtliche Heerschau. Besede J. K. baron Zedlitz-eve; zložil A. Emil Titl, op. 11. Pojo v št. 3. navedeni Alojzniki. — Častita duhovščina in sploh vsi ljubitelji ustava so s pričujočim povabljeni — ob tej besedi prepričati se osebno o hišnem delovanju ter trudoljubivosti Alojznikov.

— (Lepšanje mesta.) Na prostoru pred novo vojašnico počez od cerkve Jezusovega srca se je te dni park nasadil in napravila so se lepa pota, katera se posujejo s peskom, tako da bode ta prostor mestu v olepšavo.

— (Na gimnaziji Ljubljanski) razpisanih je 23 dijaških ustanov. Prošuje do 31. maja tega leta.

— (Okrajni zastop Šentlenartski.) Pri poslednjih volitvah v veleposestvu so brez težave sijajno zmagali slovenski možje.

— (Ženski tamburaški zbor) ustanovil se je na Dunaji po prizadevanju hrvatskega akad. društva in „Slovanskega pevskega društva“. V tem zboru je nad 20 slovanskih krasotic, katere bodo ob slovesnih prilikah nastopale v trobojne noši s „crven-kapo“ na glavi.

— (Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu) priredita v nedeljo dne 27. t. m. v gledališči „Armonia“ velik koncert z jako lepim programom. Sodelovali bodo tamburaši, pevci in dramski igralci. Gosp. Josip Noll, slavni naš operni pevec, nastopil bode ta večer dvakrat in pel Zajčevu arijo iz opere „Nikola Šubic Zrinski“ in arijo iz Eisenhutove opere „Sejčlav Ljuti“. Čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Iščejo se sorodniki) Simona Jasuka (tudi Jiatschegg in Jatschek imenovan), ki je kot umirovljen stotnik dne 25. julija 1889 pri Du-

naji umrl in ostavil precejšnje premoženje, katero bi, ako se ne oglasi noben drug dedič, pripalo erarju. Sorodniki se pozivljejo, da se v tej zadevi zglašé pri dr. Rupertu Angererji, odvetniku na Dunaji VII. okraj, Mariabilferstrasse št. 96.

— (Vabilo.) Občno zborovanje „učiteljskega društva za Goriški okraj“ bode dne 1. maja ob 9. uri predpoludne v Gorici na slov. odd. dež. kmet. šole. Dnevni red: I. Petje po notah. II. Opis ene občine. III. Posamezni nasveti. K udeležitvi uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovanskemu Narodu“:

Biala 24. aprila. Tukajšnji izgredi zahtevali so veliko žrtev. Ob 11. uri po noči se še le začeli pobirati mrtvece in ranjence. Štiri osebe našli so mrtve, sedem jih je po noči umrlo, jedno našli so danes zjutraj. Na polji našli so 7 teško ranjenih oseb, ki so tjakaj ubežale. Prepeljali so jih v bolnico, a ni upanja, da bi pri življenji ostale. Doslej konstatovalo se je še 30 oseb ranjenih, a število je izvestno še večje, ker se je opazovalo, da so delavci nekatere ranjence seboj vzeli.

Pariz 24. aprila. Časopisi javljajo: Povodom 1. maja pride osem polkov konjice semkaj.

Dunaj 25. aprila. Berolinske državne korespondencije vest, da pride cesar Fran Josip začetkom maja v Berlin, se v tukajšnjih merodajnih krogih ne potrjuje.

Celovec 25. aprila. V Pliberku in v Rutah delavci skoro polnoštevno delo pričeli. Strajk končan.

Privoz 25. aprila. V vseh premogovih jamah pri Ostrovi, Karvinu, v industrijskih delavnicah in tovarnah strajk končan. V Belskem, Biali, Wagstadtu in Fulneku večer in noč mirno pretekla.

Pariz 25. aprila. „Figaro“ objavlja pismo princa Napoleona predsedniku Carnotu, v katerem z ostrimi izrazi protestuje, da je Carnot obiskal rojstveno hišo Napoleonovo na Korziki.

Razne vesti.

* (Štrajki) se vedno bolj širijo, a vender se strajkujoči delavci v zadnjem času vzdružujejo nemirov in izgredov. Po vseh krajih pa se delavci potegujejo za 1. maj, tudi so jim mojstri po mnogih krajih to že dovolili, a drugod so jim pa tudi zažugali, da odpuste vse, ki bi se drznili 1. maj praznovati. Štrajki so v deželah v državnem zboru zastopanih sedaj: na Dunaji, v Dunajskem Novem Mestu, v Steyerji, v Pliberku, v Šmihovem, v okolici Moravske Ostrave, zlasti v Wagstadtu in Fulneku in v Misteku.

* (Roparji v kapeli.) Iz Levova se piše: V nekej tukajšnji ulici ulomili so v zadnje noči neznan lopovi v neko kapelo, odnesli kip Matere božje in sv. Jožefa in še več drugih stvari. Preiskava se je že pričela.

* (Roparski napad.) Dne 18. t. m. šel je poštni sluga iz Wernberga proti Federlahu blizu Beljaka skozi gozd. Tu ga na napade kmetski fant kakih 30 let star, vrže ga na tla hoteč oropati ter ga jame pretepavati. Ker pa ne najde pri njem ničesar, razen zavitka z ženskimi klobuki in zaprte male poštna hranilnice, v kateri pa ni bilo ničesar čutiti, ga popusti na tleh ter odide.

— (Deklica zgorela) je v Steinbachu na Gorenjem Avstrijskem. O deklici, ki je stanovala pri materinih stariših, poroča babica nastopno: Na velikonočni ponedeljek šli sva jaz in moja hči zgodaj spat, unukinja pa je čakala deda sede pri mizi, na katere je gorela sveča. Ko se jaz čez uro prebudim, vidim, da je deklica vsa v ognju, ker se je sveča na njo prevrnila. Hitro skočim s postelje, iztrgam gorečo obleko z nje ter jej dajem domačih zdravil, a zaman, ker deklica se je tako opekla, da je 13 ur na to umrla. — Jako dvomljivo je pa, da bi bilo to res, ker dekle bi bilo, ko bi se kaj takega pripetilo, izvestno jelo upiti, in ker so tudi druge okolnosti jako sumljive.

* (Nesreča ne praznuje.) To se je pokazalo pred kratkim zopet v Montbrisonu na Francoskem. Ko je neka ženska tamkaj svoje tri otroke za par trenutij same pustila ter šla nekaj iskat, pa se takoj zopet vrnila, ugledala je doma strašen prizor. Starejša dva otroka sta glasno plakala, ker je njuna še-le devetmesečna sestra v odsotnosti materini zgorela. Otroci so namreč nekaj butar suhljadi, ki so ležale poleg peči, zažgali: iskre so letele po sobi in nekaj palo jih je tudi na malo dete, kateremu se je takoj obeka vnela, in ki je kmalu zgorelo.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (55—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-4)

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. aprila	7. zjutraj	735.8 mm.	6.6° C	sl. jvz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	733.4 mm.	13.8° C	brevz.	jas.	
	9. zvečer	732.0 mm.	10.0° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 10.1°, jednaka normalu.

Sorodniki Simona Jassuk-a!

(Tudi „Jiatschegg“ ali „Jatschek“.)

Dne 25. julija 1889. l. je ces. kr. upokojeni stotnik gospod **Simon Jassuk** umrl v zasebni zdravilnici blizu Dunaja in zapustil precej veliko premoženja. Otrók ni ostalo po njem, a zato bi država vse zapuščeno premoženje pobrala kot brezdedično, ako se tudi kaki drugi sorodniki ne oglasijo za njegovo zapuščino kot dediči. Ker sem bil jaz, **dr. Rupert Angerer**, dvorski in sodni odvetnik na Dunaji, v VII. mestnem okraji, **Mariahilferstrasse št. 96**, po slavnem ces. kr. okrajnem sodišči Neubau na Dunaji postavljen za skrbnika zapuščini gospoda Simona Jassuk-a, zato prosim sorodnike gospoda Simona Jassuk-a, da bi se hoteli kar najhitreje oglasiti pri meni ter pisma (krstne in oziroma poročne liste), s katerimi bi se dala izkazati njih dedinska pravica, priskrbeti v ta namen, da bi se z izkazom njihove pravice do dedine mogla sodišču izročiti dedična prijava ali oglasba za zapuščino po gospodu Simonu Jassuk-u.

Na Dunaji aprila meseca 1890.

*) Izgovarjaj: **Jiaček** ali **Jaček**.

(337—1)

ALBERT SAMASSA
c. in kr. dvorni zvonar, tovarnar za stroje in
gasilno orodje v Ljubljani
priporoča se
za instalacije vodovodov
z zagotovitvijo najcenejše in najsolidnejše postrežbe.
Oblastveno koncesijonovana in že 17 let v tej stroki
delujoča, z lastnimi modeli bogato oskrbljena tvrdka daje
p. n. hišnim posestnikom in obrtnikom največjo jamstvo za
korektno in najboljše izvršitev naprav. (333—1)
Proračuni troškov se na zahtevanje radovoljno izdelajo.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Zahvala.

S polico št. 7976 zavarovan pri „Prveji avstrijske obične zavarovalnici za nezgode na Dunaji“ (**) proti gmotnim škodljivim posledicam telesnih poškodb, sem imel nesrečo, da so se konji splašili, ko sem se nekam vozil ter sem pal z voza in se na levej nogi tako poškodoval, da so mi nogo odrezali morali pod kolenom. Ker sem bil z omenjeno polico razen za slučaj smrti in za slučaj začasne pridobitve nezmožnosti tudi zavarovan za trajno invalidnost, mi je omenjena družba izplačala že danes **pet tisoč goldinarjev** v polnem znesku v gotovini. Čutim se zavezanega tem potom „Prveji avstrijske obične zavarovalnici za nezgode“ za naglo in točno izplačilo izrekati zahvalo in popolno priznanje svoje, priporočujoč vsakemu, da se posluži umestnega zavarovanja proti nezgodam, tembolj, ker so troški, ki so s tem združeni, jako neznatni proti koristi, ki je ponuja.

V Raabu, dne 19. marca 1890.

(332)

Dominik Gasparini m. p.,
inženir.

*) Zastop ima v Ljubljani **C. Tagliapietra**, v Gradišči št. 4.

Tuji:
24. aprila.
Pri **Slonu**: Hafner iz Št. Petra. — Lončarič iz Seč. Weiss, Wellen, Beer, Lury, Herlich z Dunaja. — Dr. Scharnagel iz Grada. — Waldemar s Ptuj. — Berti iz Inomosta. Oberländer iz Trbiža. — Huber, Schuk iz Viškovega. — Pri **Malič**: Weiss, Tandler, Müller, Paulin, Schadinger z Dunaja. — Terpotič iz Trbovelj. — Prezzi iz Rove-reda. — Peček iz Kočevja. Bockner iz Brna. — Filip iz Dombovara. — Dragič iz Slavonsije.

Umrlí se:
22. aprila: Helena Gril, gostija, 77 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.
23. aprila: Helena Panter, gostija, 65 let, Kapitalske ulice št. 13, za pljučno tuberkulozo.
24. aprila: Mina Eberl, gostija, 58 let, Soteska št. 6, za oslabiljenjem. — Antonija Miklavc, zasebnica, 61 let, sv. Petra cesta št. 44, za spridenjem srčnega mesa. — Helena Koželc, delavčeva udovala, 74 let, Dunajska cesta št. 12, za akutnim plućnim katarom, V deželnej bolnici.
20. aprila: Tomaž Bajda, gostja, 73 let, za vodenico.
21. aprila: Matija Stalcar, najdenec 1½ leta, za ošpicami. — Marija Slana, delavka 21 let, za jetiko.

Posojilnica v Celji

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Aktiva.

Bilanca.

Pasiva.

	gld.	kr.		gld.	kr.
Inventar	367	28	Glavni deleži od 1796 udov	gld. 12.200.—	27.686
Posojila od 1604 zadrušnikov	525.436	85	Opravični deleži od 1796 udov	15.486.—	—
Zaostale obresti od posojil	3.496	83	Hranilne vloge od 1052 vložnikov	gld. 461.945.76	478.330
Naloženi denar pri drugih denarnih zavodih	10.560	—	Kapitalizovane obresti od istih	16.384.71	47
V poštni hranilnici	830	94	Leta 1889 za leto 1890 predplačane obresti od posojil	4.614	33
Obresti pri istej	30	46	Neizplačane obresti od zadrušnih deležev od prejšnjih let	887	23
Predplačani ekspensar	218	49	Splošni rezervni fond s 1. jan. 1889	gld. 4995.35	5.443
V kolekih	25	—	Vstopnina leta 1889	448.—	35
Gotovine 31. decembra 1889	4.311	02	Specijalni rezervni fond, stanje 1. januarja 1889	18.480	77
			Čisti dobiček leta 1889	9.834	72
	545.276	87		545.276	87

Celje, 1. januarja 1890.

Dr. Josip Serneo l. r.
ravnatelj.

L. Baš l. r.
namestn. ravnatelja.

Franco Lončar l. r.,
tajnik.

M. Vošnjak l. r., Fr. Janesch l. r., dr. L. Filipič l. r., Fr. Irgl l. r., dr. I. Dečko l. r., J. Detiček l. r., J. Zupanc l. r., dr. J. Vrečko l. r.
udje načelstva.

Te računske sklepe z glavnimi in pomočnimi knjigami primerjali in v redu našli.

Za nadzorstvo:

Ivan Kruško l. r., duh. svetovalec in predsednik nadzorstva.

(320)